

c o l u m n

roel

In mijn hoofd

Het is de bedoeling om in deze column niet al te veel over dammen te schrijven en dat is best wel moeilijk. Het is namelijk altijd makkelijker om iets vanuit je passie over te brengen. Deze keer wil ik echter wél schrijven over de partij van gisteren. Niet over de zetten, maar anders.

Dammen is niet echt een kijksport, omdat veel van de 'actie' in de hoofden van de spelers plaatsvindt. Verder is voor niet-dammers de betekenis van de zetten op het bord moeilijk te raden. Daarom dit verslagje zonder technische analyse, maar mét een kijkje in mijn hoofd!

We spelen in de Eerste Kamer, waar de vice-voorzitter Jan en mij voor de partij kort toespreekt. De wethouder doet nog

Onder druk speelt Jan een onhandige zet

een symbolische eerste zet en dan beginnen we. Ik ben erg verkouden, maar ook Jan lijkt niet helemaal fit. Ik denk het te zien aan zijn zetten en de manier waarop hij achter het bord zit. We hebben er al zeven partijen op zitten, dus zo gek is dat ook niet. Er gebeurt niet veel in de partij, maar Jan komt in tijdnood. Ik taxeer mijn stand op dat moment als heel licht nadelig en probeer netjes naar remise te spelen.

Onder druk van de klok speelt Jan dan plots een onhandige zet. Nu zijn de rollen omgedraaid en moet hij problemen oplossen. Eigenlijk ben ik niet met het resultaat bezig en mijn zetten spelen zich als vanzelf. Net als Jan bereken ik wel varianten, maar hij moet de lastige afwegingen maken.

Een paar zetten later komt er een stand op het bord waarin ik volgens mij kan winnen. Even vraag ik me af of dat echt zo is, maar al snel speel ik de juiste zet. Ja, het klopt en Jan reikt me de hand. Ik vul de uitslag in op het notatiebiljet, doe mijn oordopjes uit en zo ben ik weer terug in de echte wereld. Ik loop de zaal uit om mijn team op te zoeken en nu pas komt langzaam het besef ... hatsjiekidee, de derde winstpartij is binnen!

ROEL BOOMSTRA